

eller Invaliditet af sin Opholdskommune at kræve Hjælp til Kur og Pleje og til Underhold for sig og sin Familie, dog at Hjælpen til Underhold ikke kan overstige, hvad der formentlig kunde være ydet ham gennem Invalideforsikringen.

Stk. 2. Retten til at oppebære Hjælp i Henhold til nærværende Paragraf er afhængig af, at paagældende opfylder de i § 247, Stk. 3, fastsatte Betingelser, og af, at han overfor det sociale Udvalg fører Bevis for, at han ikke i de sidste 3 Aar har opfyldt — og stadig ikke opfylder — Helbredsbetingelserne for at optages i en anerkendt Sygekasse eller en statskontrolleret Sygeforening. Hvis den for Optagelse i en anerkendt Sygekasse eller statskontrolleret Sygeforening fastsatte Aldersgrænse vilde hindre hans Optagelse som nydende Medlem, maa han føre Bevis for, at han ikke i de sidste 3 Aar før sit fyldte 40. Aar har opfyldt de nævnte Helbredsbetingelser, hvilket Bevis kan føres ved Fremlæggelse af den i § 77, Stk. 2, i Lov om Folkeforsikring omhandlede Attest. Det er derhos en Forudsætning, at Hjælpen ikke kan ydes i Henhold til nævnte Lovs § 78, Stk. 1.

Stk. 3. Forsaa vidt en Person, der er over den for Optagelse i en anerkendt Sygekasse eller statskontrolleret Sygeforening fastsatte Aldersgrænse, ikke kan skaffe den i § 247, Stk. 3, Nr. 1, omhandlede Erklæring fra Invalideretten, men iøvrigt opfylder de i nærværende Paragrafs Stk. 2 og i § 247, Stk. 3, fastsatte Betingelser, udreder Opholdskommunen i fornødent Omfang de med paagældendes Kur og Pleje forbundne Udgifter uden Retsvirkning for Modtageren.

Stk. 4. Retten til Sygehjælp i Henhold til nærværende Bestemmelse omfatter ogsaa Betaling efter de for Sygekasserne gældende Regler for Ydelse af Insulin, Leverpræparater eller andre lignende livsvigtige Præparater.

§ 249.

Stk. 1. Saafremt det ved Lægeundersøgelse godtgøres, at en Person, der omfattes af Bestemmelserne i §§ 247 og 248, bør anbringes i en *Plejestiftelse for kronisk syge* af Hensyn til hans særlige, hjælpeløse Tilstand, der umuliggør en tilstrækkelig forsvarlig Anbringelse i Pleje eller fortsat Ophold i eget Hjem, men hvor paagældendes Tilstand dog hverken kræver Indlæggelse paa Hospital eller paa en af de i nærværende Kapitel iøvrigt nævnte Specialanstalter, kan han, saafremt han ikke er berettiget til Indlæggelse paa et Alderdomshjem, kræve sig optaget paa en saadan Plejestiftelse, ligesom det sociale Udvalg under tilsvarende Forhold kan beslutte saadan Anbringelse.

Stk. 2. Vægrer paagældende sig ved at efterkomme en af det sociale Udvalg i Henhold til foranstaaende truffet Beslutning om Anbringelse i en Plejestiftelse for kronisk syge, bortfalder hans Krav paa Hjælp efter §§ 247—48.

§ 250.

Den Hjælp, som Opholdskommunen maatte yde til Betaling af Insulin, Leverpræparater eller andre lignende *livsvigtige Præparater*, udover hvad der maatte blive betalt af Sygekassen i Henhold til Lov om Folkeforsikring § 18, Stk. 1, Nr. 4, eller af Kommunen i Henhold til nærværende Lovs § 244, Stk. 4, og § 248, Stk. 4, betragtes i Trangtilfælde som Sygehjælp, naar de omhandlede Præparaters Anvendelse af en Læge erklæres for nødvendig for vedkommende Patient.

Forsorg for abnorme, vanføre m. fl.

§ 251.

Forsorgen for de sindssyge eller aandssvage, der maa anses som farlige for den offentlige Sikkerhed, vedrører ikke denne Lov, men sker efter de hidtil gældende Regler paa Grundlag af Dom eller Overøvrighedsresolution. Udgifterne ved denne Forsorg afholdes af Statskassen.